

Political Bias in a Turkish Political TV Interview

Talat Bulut, National Central University, Taiwan

Abstract

The study aims to provide empirical data on the question of partiality in political TV interviews in Turkey. The model developed by Clayman and Heritage (2002) and Clayman et al. (2007) and extended by Huls and Varwijk (2011) is used to analyze questions asked by interviewers in the political TV discussion program *Siyaset Meydanı* to Recep Tayyip Erdoğan and Kemal Kılıçdaroğlu. The initial 30-minute parts of each interview have been examined to reveal aggressive question designs and the results are evaluated in comparison to each other in terms of possible bias favoring or disfavoring one of the politicians. The conclusion is that though it is hard to make distinctions regarding the other five measures – initiative, directness, assertiveness, adversarialness, accountability and persistence – interviewers seem to be partial in terms of assertiveness that they utilize in their questions, favoring Kemal Kılıçdaroğlu and disfavoring Recep Tayyip Erdoğan.

Keywords: Critical Discourse Analysis, question design, political bias, TV interviews, instrument of aggressiveness

Introduction

Van Dijk (2001) defines Critical Discourse Analysis (CDA) as “a type of discourse analytical research that primarily studies the way social power abuse, dominance, and inequality are enacted, reproduced, and resisted by text and talk in the social and political context.”. With the results CDA obtains, it exposes any inequality in the society and takes an action against it. Just like Linguistics in general, Discourse Analysis and also CDA have expanded their research area, as their subject matter, society, language and wherever those are found, are extensively represented in all dimensions of life. An obvious and widespread source of effect on society is the media, with its various manifestations such as television, newspapers, etc. Serving a vital role in society as a means of information, entertainment, interaction and also inspection of the politics and administration in countries by their people in democratic states, the media permeates the society. For these reasons and for many others, much research has focused on the media, in relation to bias in the press and many other topics. Cotter (2001) highlights the large extent and strong influence of the media and says: “As the scope of the media is so far-reaching, in the US and throughout the world, and so globally situated and influential, it is not surprising that it is the subject of a great deal of intellectual scrutiny.”

Spread over many aspects of life, the media plays an important role in our modern societies as a tool for connecting the political bodies and the public, and for acting as a means for public application of control over the government. In spite of the important responsibilities incumbent on the media, there is no guarantee that it functions as well as necessary all the time. Indeed, it may at times act “less as an independent watchdog and more as a subservient lapdog in its relationship to the state” (Clayman et al., 2007).

The media may have effects on the opinions of the electorate, by exposing them to slanted news. This is illustrated by a poll in the United States about people’s beliefs regarding the Iraq War. People who participated in the poll had mistaken beliefs about the facts surrounding the war, as illustrated in Table 1 below. Interestingly, the beliefs of the liberals and conservatives differed a lot, “indicating that these groups receive information from different sources, and that some of these sources bias the news by suppressing or de-emphasizing certain events that could be perceived as unfavorable by their respective audiences.” (Bernhardt, Krasa, Polborn, 2008).

Table 1: Harris Opinion Poll, October 21, 2004 (taken from Bernhardt, Krasa, Polborn, 2008)

	Total	Bush supporters	Kerry supporters
Saddam Hussein had strong links to Al-Qaeda	62%	84%	37%
Saddam Hussein helped plan and support the hijackers who attacked the US on September 11, 2001	41%	52%	23%
Iraq had weapons of mass destruction when the US invaded	38%	58%	16%

The ‘slanting’ effect of media might also be seen in the coverage of events such as demonstrations and protests within a society. The selection of news to be covered and the way they are presented have been addressed and continues to be studied (e.g. McCarthy, McPhail, and Smith, 1996; Smith et al., 2001).

One of the topics in the literature regarding the media is bias as is pointed out above. As Manheim (1979) puts it, “Quantitative studies of journalists’ behavior are rare and underdeveloped, limited mainly to the topical content of questions”. According to Groseclose and Milyo (2005), “Few studies provide an objective measure of the slant of news, and none has provided a way to link such a measure to ideological measures of other political actors.” There are not many models that place empirical criteria to the basis of their research. Such a model to analyze the media in the context of political conferences has been devised by Clayman and Heritage (2002) and Clayman et al. (2007). The model makes use of 10 design features of questions asked by journalists to the US presidents. They specified the measures under five categories to analyze the degree of aggressiveness in the questions asked by journalists such as initiative, directness, assertiveness, etc. The specifics of these measures are dealt with in the next section. The model has been modified to be adapted to political TV interviews by Huls and Varwijk (2011) who added a sixth measure, persistence, which they view as an important component of political interviews.

In this study, the model is applied to the interviews in *Siyaset Meydanı*, a political discussion program which, for a period of about two months, dedicated the interviews specially to the upcoming general elections in 2011 in Turkey. The interviewees are Recep Tayyip Erdoğan, the Prime Minister of Turkey at the time of the interviews and after the elections and the Leader of AK Party; and Kemal Kılıçdaroğlu, the Leader of the Main Opposition Party, CHP.

Each of the interviews lasted about two hours, out of which only the initial thirty-minute parts were analyzed.

The objective of the present research is to find out if there is a political bias favoring/disfavoring Kemal Kılıçdaroğlu or Recep Tayyip Erdoğan evidenced by the aggressive question designs used by the interviewers in *Siyaset Meydanı*. The article aims to fill a gap in the Turkish society and politics in relation to the doubts about media partiality raised frequently and also to provide motivation for future research with the application of an empirical method suited to examining political bias in interviews.

Data and Method

The present work is a case study. Two interviews were taken from the political TV show *Siyaset Meydanı* broadcast in Show TV channel. The program is structured as follows: there are two interviewers, Ali Kırca and Tuğba Atav. Ali Kırca has been one of the prominent political TV reporters in Turkey for years. In the special broadcast series of *Siyaset Meydanı*, which addressed political issues in the eve of 2011 general elections to be held in Turkey, the guests were all either political party leaders or prominent figures in those parties. There was only one interviewee, so with the two interviewers, there were three participants in the program. Out of the two interviews studied, the first thirty-minute part of each interview was analyzed and compared to each other. In one of the two interviews current Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan was interviewed, while in the other, Main Opposition Party Leader Kemal Kılıçdaroğlu was the guest. Recep Tayyip Erdoğan-the leader of AK Party-had served two consecutive terms as the Prime Minister with his party winning the elections in a landslide in each election and being in power on its own and was then campaigning for another term. Kemal Kılıçdaroğlu – the leader of the main opposition party CHP – became the leader of CHP in 2010, when the former leader, Deniz Baykal, left his seat.

During the two terms he and his party had been in power, Recep Tayyip Erdoğan did not enjoy a good relationship with the media, which he sometimes accused of misinforming the public. His party, AK Party, claimed to be in the political center, belonging neither to the right nor to the left political side. The party is sometimes said to maintain a mild Islamist policy.

Kemal Kılıçdaroğlu, the leader of CHP, has succeeded the former leader Deniz Baykal. His party – founded by Mustafa Kemal himself – emphasizes protecting Mustafa Kemal's principles and revolutions and defines itself in the political left.

In the present study, the partiality of the TV interviewers was analyzed through the Question Analysis System (Clayman and Heritage, 2002; Clayman et al., 2007). The system they developed establishes five perspectives according to which questions asked by journalists can be empirically analyzed to reveal aggressiveness in question design. The main five perspectives devised for the analysis are initiative, directness, assertiveness, adversarialness, and accountability. Named hostility in Clayman and Heritage (2002), adversarialness included accountability as a subcategory. In this study later categorization by Clayman et al. (2007) is adopted. Originally developed for analyzing questions asked to the president in US conferences, the model was modified by Huls and Varwijk (2011) to be more appropriately adapted to analysis of questions asked in TV interviews. They added a sixth analytical perspective to the five perspectives established by Clayman and Heritage (2002) and Clayman et al. (2007); namely persistence. The components of the Question Analysis System are explained by Clayman et al. (2007) as follows:

1. *Initiative*: the extent to which questions are enterprising rather than passive in their aims.
2. *Directness*: the extent to which questions are blunt rather than cautious in raising issues.
3. *Assertiveness*: the extent to which questions invite a particular answer and are in that sense opinionated rather than neutral.
4. *Adversarialness*: the extent to which questions pursue an agenda in opposition to the president or his administration.
5. *Accountability*: the extent to which questions explicitly ask the president to justify his policies or actions.

And the sixth component, persistence, is said to take place “when he [the interviewer] does not simply take the politician's answer for an answer, but repeats his question, explicitly addresses the politician's evasive reactions or interrupts the politician.” (Huls and Varwijk, 2011)

The clear-cut nature of the QAS makes it less interpretive and more empirical. The points mentioned above have different indicators which are fairly concrete in nature. These indicators are assigned different values depending on their quality. Table 2 gives the analytic perspectives (measures), their indicators with descriptions, and the values assigned to each indicator.

Table 2 - The Question Analysis System (Clayman et al., 2007)

Measure	Item (Indicator)	Description	Item Values
Initiative	Statement Prefaces	Q preceded by statement(s)	0 No preface 1 Preface
	Multiple Questions	2+ Qs in a single turn at talk	0 Single Q 1 Multiple Qs
	Follow-Up Questions	Subsequent Q by the same journalist	0 Not a follow-up Q 1 Follow-Up Q
Directness	Absence of Other-Referencing Frames	Frame refers to president's ability or willingness to answer	0 No frame 1 <i>Can/Could you</i> 2 <i>Will/Would you</i>
	Absence of Self-Referencing Frames	Frame refers to journalist's own intention or desire to ask	0 No frame 1 <i>I wonder</i> 2 <i>I'd like to ask</i> 3 <i>Can/May I ask</i>
Assertiveness	Preface Tilt	Preface favors <i>yes</i> or <i>no</i>	0 No tilt 1 Innocuous tilt 2 Unfavorable tilt
	Negative Questions	<i>Isn't it . . . ? Couldn't you . . . ?</i>	0 Not a negative Q 1 Negative Q
Adversarialness	Preface Adversarialness	Q preface is oppositional	0 Nonadversarial preface 1 Adversarial preface focus of Q 2 Adversarial preface presupposed
	Global Adversarialness	Overall Q is oppositional	0 Not adversarial overall 1 Adversarial overall
Accountability	Accountability Questions	Q seeks explanation for administration policy	0 Not an accountability Q 1 <i>Why did you</i> 2 <i>How could you</i>

The perspectives, together with example data from the interviews, can be explained as follows (the rest of the transcriptions of the interviews – the parts where the relevant indicators have been spotted – can be seen in Turkish in the Appendix:

1. Initiative. Interviewers can address their questions to interviewees in such a way that the latter can orient their answers the way they wish and construct their responses freely. Alternatively, interviewers can constrain the way interviewees can answer their

questions. When the latter happens, initiative is exemplified. As is seen in Table 2, this measure is broken down into three categories: *statement prefaces*, in which the interviewer makes introductory statement/s before asking his/her question to the interviewee; *multiple questions*, which is characterized by two or more questions that the interviewers asks at a single turn; and finally *follow-up questions*, which refers to the interviewer's asking another question/other questions subsequently. A value of 1 point is assigned for each of these items if they are present in the interviewer's question. Below is an example of initiative evidenced by statement prefaces and multiple questions.

2.

Example 1. Initiative - Statement Prefaces - Multiple Questions (IR, Interviewer,: TuğbaAtav, IE, Interviewee, : Kemal Kılıçdaroğlu, U: utterance, Q: question)

- IR: U1 Now and then you utter harsh expressions against Mr. Prime Minister.
U2 The Prime Minister criticizes you.
U3 This reaches to such an extent that sometimes the President interferes and makes warnings.
Q1 May it affect the electorate?
Q2 How do you view this issue?

In the example, the interviewer makes introductory statements that limit the scope of the question and also there are more than one question addressed to the interviewee. Therefore, this question design takes a value of 2, 1 for preface and 1 for multiple questions.

3. Directness. Interviewers can structure their questions in a straightforward and blunt (direct) way or in a more careful fashion (indirect). The latter is utilized when the interviewer tries not to pose any threat to the interviewee's face and therefore uses an expression which is perceived as being more polite. Indirectness is realized through expressions that precede the focal question such as "May I ask you ..." or "Can you tell us..." The former makes use of a *self-referencing* frame while the latter includes an *other-referencing* frame. Values are assigned to each indicator based on their politeness level (increasing from less polite to more); therefore, the values here indicate indirectness, not directness, so the more points in this category, the less

aggressive the question design. Indirectness is instantiated in the question given in Example 2 below.

Example 2. Directness – Other-Referencing Frame (IR: TuğbaAtav, IE: Kemal Kılıçdaroğlu)

IR: They said that those were SüleymanDemirel's effects. Can you evaluate this?

In the example, the interviewer makes use of another-referencing frame to convey indirectness and carefulness. This example of indirectness gets a value of 1 point according to our framework.

4. Assertiveness. The third category refers to formulation of a question in expectation of a certain answer. So if the interviewer formulates his/her question by showing his/her expectation of either a Yes or a No answer, that question design is said to include assertive features in it. The first sort of assertiveness is *preface tilt*, in which the interviewer makes introductory statements to his/her question which favor a Yes or No answer. In the second sort, *negative questions*, the interviewer makes use of negative questions to express his/her expectation of a positive answer, thus favoring a specific response. Three different values are determined in assertiveness. The first two, *innocuous tilt* and *unfavorable tilt*, are related to preface tilt. In the former, innocuous tilt, an unobjectionable kind of tilt takes place, thus not intending any harm to the interviewee. This kind of tilt gets a value of 1 point. In the latter, the tilted preface poses threat to the interviewee. This latter sort is assigned a value of 2 points in accordance with its more aggressive nature. The last indicator, negative question, is given a value of 1 when present in the question design. In Example 3, a negative question indicator of assertiveness can be seen.

Example3. Assertiveness –Negative Question (IR: TuğbaAtav, IE: Kemal Kılıçdaroğlu)

IR: But isn't a political unity, a political unity of consensus, necessary?

The example shows that the interviewer shapes her question in such a way that a Yes answer is the only plausible answer, thus manifesting an example of assertiveness. This example in the present study received a value of 1 point.

5. Adversarialness. This is evidenced when the interviewer takes a position opposite to the interviewee. An interviewer can express adversarialness by making statements

before the question/s which include opposition (*preface adversarialness*) such as criticisms leveled against the interviewee or a failure in policy, etc. or s/he can show adversarialness in the question design globally (*global adversarialness*), i.e. an opposition or critical stance dominates the whole question. Preface adversarialness is given a value of 1 when the oppositional posture in the preface is not presupposed as true, and given a value of 2 when it is. When adversarialness is manifested globally in the question, it is given a value of 1. Example 4 shows a question design formulated with preface adversarialness.

Example4. Adversarialness – Preface Adversarialness(IR: TuğbaAtav, IE: RecepTayyipErdoğan)

IR: Mr. Prime Minister, from the instant you declared that you would attend our program, we have received thousands, a hundred thousands of mails, messages; there were people who stopped us in the street. They said “Please convey this question to our Mr. Prime Minister. And this question is, in my opinion, too, maybe the most important question of the night, because it is a question which concerns more than a million and seven hundred thousand youths; you must have guessed what I am talking about; what has been experienced in ÖSYM; more correctly, scandals experienced in various examinations and what has been experienced in the aftermath. That’s to say, *it is not possible for me not to acknowledge them to be right*, because indeed I see. They study for long years, dedicate their years. We all passed those periods. And they experience a trust problem now. Some of them express (it) in various demonstrations, some in a different way. It was experienced in YGS, was experienced in ALES. It was experienced in the evaluation of examination results and it goes on like that. And you keep track of these very closely. What are you going to do? In other words, how do you evaluate these problems experienced in ÖSYM? To ask a more open question, will you do anything about the president of ÖSYM, about Mr. Ali Demir?

In the example, Tuğba Atav introduces her question with lengthy preface statements which highlight criticisms leveled against ÖSYM and at the administration headed by Prime Minister Erdoğan. As well as uttering the criticisms, the interviewer presupposes what is stated in the preface, exposing her own opinions and judgments. For this reason, the question gets 2 points in the analysis.

6. Accountability. In the fifth category, accountability is displayed in the form of explicitly asking the interviewee to account for his/her policy. This can be achieved by making use of one of two question forms: “Why did you”, which gets one point, and “How could you”, which is given 2 points because of its more aggressive style. Example 5 illustrates a “Why did you” type of accountability, thus getting 1 point according to the QAS.

Example 5. Accountability(IR: Ali Kırca, IE: Kemal Kılıçdaroğlu)

IR: So to sum up, their criticisms are that the accused of Ergenekon are nominated. Such as the nominations of Mr. Haberal, Mr. Balbay, Mr. Cihaner and Mr. SinanAygün.What was your main objective here? Or what did you want to show when you nominated especially these four names? Or did you know that criticisms would follow?

7. Persistence. The above measures of aggressiveness in questions are claimed to be insufficient to implement to interviews and therefore one more measure was added by Huls and Varwijk (2011). Persistence takes place when the interviewer is not satisfied with the answer the interviewee provides and seeks to get the answer that s/he *really* asks. S/he can do that by repeating the question, explicitly addressing the politician’s evasive reactions or interrupting the interviewee. Each of these indicators receives 1 point.

Example 6. Persistence (IR1: Ali Kırca, IR2: TuğçeAtav, IE: RecepTayyipErdoğan)

IR1: ((to IR2)) But your question “Will you do anything about the president of ÖSYM, about Mr. Ali Demir?” seems to be unanswered?

IE: [E I have already said]

IR1: [For that], about Mr. Ali Demir.

IR2: [That you have waited for the result.]

IE: [I have already said]

IR1: [You will wait?].

IE: [Now cheating] as long as there is no cheating, what are you going to do about it?

IR1: No, there emerged a result beyond the question of whether there is cheating or not. There occurred a perception in the public.

IE: I do not act upon perceptions, AliBey.

IR1: No, [that perception but]

IE: [I act upon result].

IR1: I see.

In the example, Ali Kırca tries to get *adequative* answer for the question asked before by Tuğba Atav. First, he points out that the question remains unanswered. Then he repeats the question again in another way. Overall, Ali Kırca does not view Prime Minister Erdoğan's answer as adequate and therefore insists on getting a proper and clear response. This question is given 1 point as it satisfies one of the three indicators of persistence, repetition.

Results

The analyses of the two interviews according to the QAS were carried out by the researcher and the results were proofed by another person to assure validity. The results of the analysis of questions asked to the two politicians are given in Figure 1. As the data processed is limited (30 minutes of each 2-hour interview), and as the instances of different measures of questions are accordingly few in number, no statistical analysis is carried out and the results are interpreted tentatively. While no bias was found in the question design in terms of initiative and adversarialness, assertiveness exhibited an overt bias against Erdoğan (7:14). Two questions featuring an indirect frame were addressed to Kılıçdaroğlu, while no such question was asked to Erdoğan. As indirectness concerns politeness and carefulness in question form, this result reflects a bias against Erdoğan. While Kılıçdaroğlu was asked to account for his policy in one question, Erdoğan was addressed a question to which a *proper* answer was persistently demanded by the interviewer. As is seen, the critical difference emerges in the degree of assertiveness that each politician receives in the questions addressed to them.

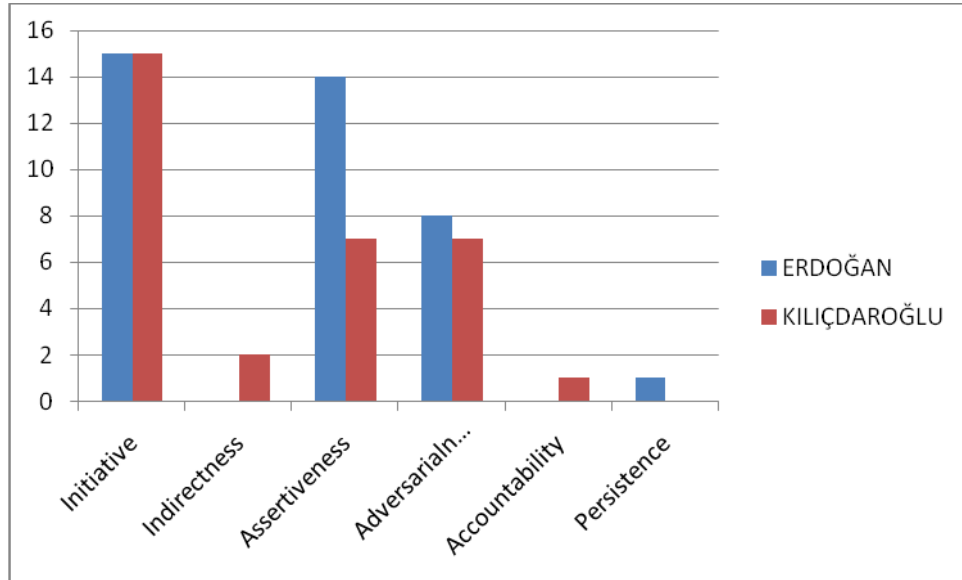

Figure 1. Six measures of the Question Analysis System applied to questions asked to Erdoğan and Kılıçdaroğlu

Overall, the results suggest that, within the limited scope covered in this analysis, one of the prominent political TV shows, *Siyaset Meydanı*, seems to exhibit an unequal level of assertiveness to the two political figures – at least to an extent. The biggest difference is in terms of assertiveness, which takes place when the interviewer shows expectancy of a certain response to his/her question. There are two indicators of assertiveness, as is mentioned above; one is preface tilt and the other negative questions. Preface tilt also branches into two categories, innocuous and unfavorable tilt. As is clear from the names, the former is taken to be less aggressive and therefore gets one point whereas in the latter, the unfavorable tilt, the interviewer formulates the question in an expectant way of an answer which is to the detriment of the politician. For this reason, the latter gets two points. These two subcategories, innocuous and unfavorable tilts, are indicative of assertiveness in different degrees. Therefore, in this study, the number of each subcategory of assertiveness indicators addressed to Erdoğan and Kılıçdaroğlu were also analyzed as is shown in Figure 2.

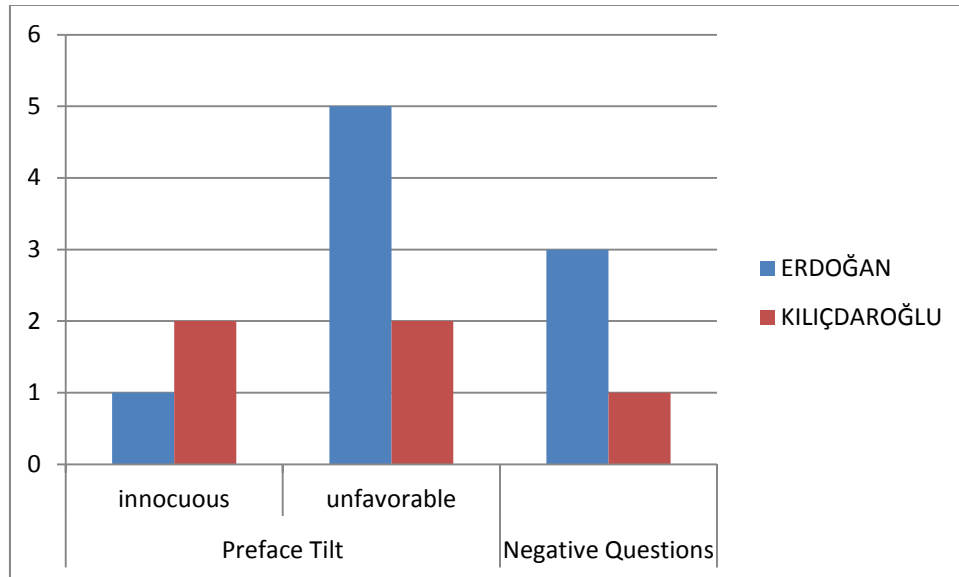

Figure 2. Numbers of indicators of assertiveness addressed to Erdoğan and Kılıçdaroğlu

It is evident from Figure 2 that the number of unfavorable preface tilts in the questions asked to Erdoğan is more than half of those asked to Kılıçdaroğlu. More importantly, while Kılıçdaroğlu received equal number of assertiveness indicators (innocuous: 2 and unfavorable: 2) Erdoğan was addressed five times more unfavorable preface tilts than innocuous tilts (innocuous: 1 and unfavorable: 5). These results further highlight the difference in the question designs used while interviewing Erdoğan and Kılıçdaroğlu and further provide proof of different levels of aggressiveness in questions asked.

Discussion

In the present study, five measures proposed in the Question Analysis System (QAS) (Clayman et al., 2007) as well as a sixth measure added to the model by (Huls and Varwijk, 2011) are utilized to analyze possible bias in the questions asked by the interviewers in Siyaset Meydanı (Ali Kırca and Tuğba Atav) to the political leaders Recep Tayyip Erdoğan and Kemal Kılıçdaroğlu. The method applied to this study (QAS) analyzes interviews in terms of the question designs in order to arrive at their level of aggressiveness.

While empirical and easy to apply, the model has certain weaknesses. One obvious criticism can be made regarding the coverage of the present study; as pointed out earlier, thirty-minute parts of each interview were analyzed. Though this article does not claim that the same pattern of question design in the 30-minute part of the interviews holds for the rest of the

interviews (about 2 hours each) with no change, the difference in the question designs addressed to the two politicians in that limited time range is suggestive of bias in favor of one while against the other. Another criticism can be that the interviews and the questions are analyzed to determine question forms, but while doing so, the content and context of the answers given by the interviewees are not taken into account, in which case one may claim that the degree of aggressiveness in the questions are a direct function of the answers provided by the politician. For instance, if the politician interviewed failed to provide an *adequate* answer, or if that politician normally gives evasive answers, then it is natural and may not have much to do with the aggressiveness that the interviewer shows persistence in his/her question design. Though true to some extent, this criticism does not hold for all the measures checked in the QAS. For instance, the other five measures such as initiative and directness do not depend on the previous answers given by the politician, as long as it is accepted that the interviewees do not show bias based on that interviewer's previous responses. If they do, then this is just what the model tries to capture. Another point of criticism related to the model's lack of content-wise and contextual dimension may be that the two politicians in the study differed in terms of the quality in their answers; thus Kılıçdaroğlu's answers to the questions might be more often right than those of Erdoğan's. However, in this study the truth values and quality of the statements and answers of the interviewees are not analyzed and this is regarded rather politically dangerous if not applied in an extensive framework, which is beyond this article's scope.

To conclude, though the results themselves are not conclusive and do not provide enough evidence for bias in aggressiveness of interviewees in general, it seems that in certain respects the questions asked to different politicians differed in their degree of aggressiveness. This has certain implications for the media and society. The setting (about one month before the general elections) and the participants (the Prime Minister and the Main Opposition Leader) indicate the significance of the results for Turkey. The TV program, *Siyaset Meydanı*, ran its special series hosting various political leaders with various political ideas. In spite of covering many different political ideas, an equal or more important issue is whether they are given equal opportunity to be represented in front of the public. If the questions asked to the politicians reflect biased attitude, then the opinions of the electorate may be affected unjustly. This study has focused on a limited context (one program, two politicians, 30 minutes of each

interview), therefore clearer conclusions ask for more extensive research, for which this study hopes to provide incentive.

References

- Alparslan, E. (2007). Konuşma Dilinden Yazı Diline: Abecesel Çeviri - Yazı Tasarımı. *Edebiyat Fakültesi Dergisi* 24:1.
- Bernhardt, D., S. Krasa, and M. Polborn. (2008). Political Polarization and the Electoral Effects of Media Bias. *Journal of Public Economics* 92 (5/6): 1092–1104.
- Clayman, S.E., Elliott, M.N., Heritage, J. and McDonald, L.L. (2007). When Does the Watchdog Bark? Conditions of Aggressive Questioning in Presidential News Conferences. *American Sociological Review* 72: 23–41.
- Clayman, S.E., and Heritage, J. (2002). Questioning Presidents: Journalistic Deference and Adversarialness in the Press Conferences of Eisenhower and Reagan. *Journal of Communication* 52: 749–75.
- Cotter, C. (2001). Discourse and Media. In: Schiiffrin, D., Tannen, D., Hamilton, H. E. (Eds), *The Handbook of Discourse Analysis*. Blackwell Publishers, 416-437.
- Groseclose, T., and Milyo, J. (2005). A Measure of Media Bias. *Quarterly Journal of Economics*, CXX, 1191–1237.
- Huls, E. and Varwijk, J. (2011). Political bias in TV interviews. *Discourse & Society* 22: 48-65.
- Manheim, J. B. 1979. The Honeymoon's Over: The News Conference and the Development of Presidential Style. *The Journal of Politics* 41:55–74.
- McCarthy, J. D., McPhail, C., and Smith, J. (1996). Images of Protest: Dimensions of Selection Bias in Media Coverage of Washington Demonstrations, 1982 and 1991. *American Sociological Review*, 61:478-99.
- Smith, J., McCarthy, J.D., McPhail, C., and Augustyn, B. (2001). From protest to agenda building: description bias in media coverage of protest events in Washington, DC. *Soc. Forces* 79:1397-423.
- van Dijk, T. A. (2001). Critical Discourse Analysis. In: Schiiffrin, D., Tannen, D., Hamilton, H. E. (Eds), *The Handbook of Discourse Analysis*. Blackwell Publishers, 352-372.

Appendix - Transcriptions of the interviews with evaluation of six measures of aggressiveness¹

INTERVIEW WITH PRIME MINISTER RECEP TAYYIP ERDOĞAN

IR1: Ali Kırca, IR2: Tuğba Atav, IE: Recep Tayyip Erdoğan

1.

IR2: Ee sayın başbakan, bugün önemli bir gün, 1 Mayıs, öncelikle bununla başlamak istiyorum. Çok uzun süredir beklenen, özlenen bir kutlama. Birkaç münferit, istenmeyen olayın haricinde son derece coşkuyla geçti. Siz de eminim izlemiştinizdir. Evden mi takip ettiniz acaba [görüntüleri]?

IE: [Evet].

IR2: İnsanın aklına şöyle bir soru geliyor: Yani daha önceden böyle kutlanamaz mıydı? Yani o gaz bombaları, bir takım şiddet olayları, tekmeler tokatlar. Yani çok kötü manzaralar gördük. 1 Mayıs deyince aklımıza hep bunlar gelirdi. Siz bugün neler hissettiniz bu görüntüleri izlerken? Ve ilk sorumu sorayım: Daha önceden daha önceki kutlamalar böyle olamaz mıydı?

Initiative - Statement Prefaces - Multiple Questions (2 points)

Assertiveness– Preface tilt - Negative Questions (3)

2.

a)

IR1: Şimdi madem gündemden ve en sıcak konulardan başladık; kuşkusuz Türkiye'nin iç meseleleri arasında seçime giderken çok önemli konular var ama bir dış konu yani sınırlarımızın dışındaki bir konu sanırım herkes için ve sizin için de sıkıntı verici olmaya başladı: Suriye. Kuzey Afrika'daki olaylar, Arap dünyasındaki işte ayaklanmalar, rejim değişiklikleri, fakat herhalde Türkiye için de bunların belki en önemlisi, hiç olmasını arzu etmediği ülke Suriye olmalıydı. Birincisi; çok iyi ilişkileri vardı Türkiye'nin son yıllarda Suriye'yle ve sizin özellikle Beşar Esat'la yakın ilişkileriniz vardı; karşılıklı ziyaretler; ama bugün olayların devam ettiği görülüyor. Sizin kişisel uyarılarınızın, Türkiye'nin uyarılarının da çok fazla dikkate alınmadığı görülüyor ve hani şiddetin kullanımı karşısında halkın da önce ayaklanmanın devam etmesi biçiminde sonra da en kritik konu Türkiye için sınırdan Türkiye'ye geçişlerin

1. The transcription convention suggested in Alparslan, E. (2007) has been used in the transcriptions.

başlaması. Sanıyorum üç yüze yakın Suriyeli geçti ve olaylar devam ederse daha da artması bekleniyor. Bu hani 91'deki o Kuzey Irak'tan Kürt göçünü de hatırlatıyor. Şimdi devam ederse Beşar Esat direnirse ve halkın taleplerini yerine getirmeme konusunda ısrarcı olursa, Batı yine devreye girebilir mi? NATO'nun yine devreye girmesi söz konusu olabilir mi? Ve Suriye'nin Libya'da olduğu gibi bir bombardımanı, bombalanması, bütün bu askeri müdahalelere rağmen, eğer gündeme gelirse, tavrı ne olur Türkiye'nin ve sizin?

Initiative - Statement Prefaces - Multiple Questions - Follow-Up Questions (3 points)

b)

IR1: Ama geldiğimiz noktada halkın ayaklanması devam ediyor. Onun müdahalesi sert biçimde devam ediyor. Ne olacak bundan sonra? Batı müdahale eder mi sizce?

Initiative - Statement Prefaces - Multiple Questions (2)

3.

a)

IR2: Sayın Başbakan, programımıza çıkacağınızı duyurduğunuz andan itibaren, binlerce, yüz binlerce mail aldık, mesaj aldık; yolda bizi çevirenler sordu. Lütfen bu soruyu Sayın Başbakanımıza iletin dediler, ki bu soru gerçekten bence de belki gecenin en önemli sorusu, çünkü bir milyon yedi yüz binden fazla genci ilgilendiren bir soru; tahmin etmişsinizdir neden bahsettiğimi; ÖSYM'de yaşanan, daha doğrusu çeşitli sınavlarda yaşanan skandallar ve sonrasında yaşananlar. Yani o çocuklara hak vermemek benim açımdan elde değil, çünkü hakikaten görüyorum; çok uzun sene çalışıyorlar, yıllarını veriyorlar. Hepimiz o süreçlerden geçtik. Ve bir güven sorunu yaşıyorlar şu anda. Kimisi çeşitli eylemlerle ortaya koyuyor, kimisi başka türlü. YGS'de yaşandı, ALES'te yaşandı. Sınav sonuçlarının değerlendirilmesinde yaşandı ve böyle gidiyor. Siz de bunları çok yakından takip ediyorsunuz. Ne yapacaksınız? Yani ÖSYM'de yaşanan bu sıkıntıları nasıl değerlendiriyorsunuz? Daha açık bir şey sormak gerekirse, ÖSYM başkanı konusunda, Sayın Ali Demir konusunda bir tasarrufunuz olacak mı?

IE: Bir defa şunu çok açık, net ortaya koymak lazım. Bakın, ben bu tür bir soru gelebilir düşüncesiyle şöyle bir kısa daha önce de kendilerine sorduğum sorular noktasından bunu burada çok açık, net ifade etmem lazım. Şimdi böyle bir sınavda asıl olan nedir?

Initiative - Statement Prefaces - Multiple Questions - Follow-Up Questions (3)

Adversarialness – Preface Adversarialness (2)

Assertiveness- Preface Tilt (2)

b)

IE: ALES'e gelince, ALES'te ise sadece İzmir'de yaklaşık 200 adayın mağduriyeti oldu. Bu da yedek kitapçıkların yeterli sayıda olmamasından kaynaklanan bir yanlış. Bu adaylar biliyorsunuz 15 Mayıs'ta sınava girecekler, onların da mağduriyetleri böylelikle giderilmiş olacak. Şimdi bütün YGS süreci bu. [Fakat burada]

IR1: [Şimdi bu] süreçle ilgili olarak, izninizle bir itiraz noktası var. Onu ben söyleyeyim, siz devam edin. Evet tam soru olarak yapanlar var ama, zaten şöyle deniyor; bu şifre verildiği zaman, eğer birilerine verilmişse-iddia tabi-, verilmişse, bunun zaten hiçbir zaman tam soru olarak yani kırkını da yapmaz. İşte zaten şifrenin belli sayıdaki sorular için geçerli olduğu ve o soruları yapanların birçok yeri kazanabileceği söyleniyor. Şimdi bunun daha kesinleşmediği belirtiliyor. Yani otuz iki soru mesela, kırk soru değil de otuz iki soru, yirmi beş soru cevaplayanların sayısı geçen yıllara göre kaçtır? Şunu söylemek istiyorum; henüz savcılık da bu konudaki tahkikatını tamamlamadı bir ilk, ön soruşturma, bilirkişi sonucu açıklandı. Devam ediyor ama, sonuçlanmadı. Hala şüpheler de devam ediyor kamuoyunda. Benim size sorum şu net olarak; hani bu konu konuşulurken o çok kullanılan bir söylem oldu ya tatmin oldunuz mu olmadınız mı diye. Siz bu son açıklamalardan sonra şahsen tatmin oldunuz mu? Sizin için mesele kapanmış mıdır?

Initiative - Statement Prefaces - Multiple Questions (2)

Adversarialness – Preface Adversarialness (1)

Assertiveness - Preface Tilt (2)

IE: Şimdi benim için, ben son açıklamalardan sonra tatmin oldum. Ancak bakın ben bir şey söylüyorum. Süreç yargıda mı; yargıdan gelen ilk sinyaller de olumlu mu; olumlu, şimdi burada sonuna kadar bu işin takipçisi olduğumuzu ben adaylarımı açıkladığım gün yaptığım konuşmada da söyledim.

IR1: Olduğunuzu ve olacağınızı diyelim mi?

IE: Evet. Evet. Olacağımızı da söyledim.

Assertiveness – Preface Tilt (1)

c)

IR1: ((turning to Tuğba Atav)) Ama senin tasarrufla ilgili “Bir tasarrufunuz olacak mı?” sorusu cevapsız kaldı gibi.

IE: [E dedim ya]

- IR1: [Şunun için], Sayın Ali Demir’le ilgili...
- IR2: [Sonucu beklediğinizi mi]?
- IE: [Dedim ya]
- IR1: [[Bekleyeceksiniz]].
- IE: [[Şimdi kopya]] Kopya olmadıktan sonra neyin tasarrufunu yapacağız?
- IR1: Hayır, kopya olup olmamasının ötesinde başka bir sonuç doğdu. Kamuoyunda bir algı oluştu.
- IE: Algılar üzerinden hareket etmem Ali Bey.
- IR1: Hayır, [o algı ama]
- IE: [Ben netice üzerinden] hareket ederim.
- IR1: Anladım.

Persistence – repetition (1)

d)

- IR2: Aslında siz tam da bu görüşünüzden yola çıkarak bir açıklama yaptınız. Tamamen eylemlerin bir kısmının siyasi olduğunu söylediniz ve dediniz ki biz de on bin kişiyi Taksim’e yığarız. Ve bunun üzerine.
- IE: Ama ifademi şimdi makaslama.
- IR2: Peki siz o zaman bir daha söyleyin.
- IE: Bakın bunlar dedim.
- IR2: Yani bu söylem birazcık tehlikeli değil miydi Sayın Başbakan?
- IR2: Karşımdakiler, siyasi liderler olarak...

Adversarialness - Preface Adversarialness (2)

Initiative - Statement Prefaces - Multiple Questions (2)

Assertiveness– Preface Tilt -Negative Questions (3)

e)

- IR1: Bu konuyu daha fazla uzatmak istemiyoruz ama algı derken demin söylemek istediğim şeydu aslında; çelişkili art ardına açıklamalar yapıldı. İşte önce yok denildi, sonra var denildi, sehven denildi. Bütün bunlar kamuoyunda ve o gençler arasında [şüpheleri artıracak unsurlar oldu.]
- IE: [Süreci, süreci, süreci] isterdik ki böyle yönetmesin. [Süreç başarılı]
- IR1: [Ha onu demek istiyorum.]
- IE: Süreci başkan iyi yönetememiştir.

IR1: Tamam. [Bunu kabul ediyorsunuz.]

IE: [Bu noktada bir şeyimiz yok.] Tabi. Bakın ama işin bu, yani kopya veya öğrencilere bir zulüm şeyi değildir. Olayın bu, yani buna şöyle diyelim, ilm-i siyaset diyelim.

IR1: Tamam.

IE: İlm-i siyaset başka bir şey.

IR1: İşte bu ilm-i siyaseti başaramayınca o zaman bu çocuklar da bütün bu olup bitenlerden bu açıklamalardan şüphelenmekte veya endişelenip demokratik biçimde gösteri yapmakta haklı değiller mi?

Adversarialness – Preface Adversarialness – Global Adversarialness (3)

Initiative - Statement Prefaces (1)

Assertiveness– Preface Tilt -Negative Questions (3)

IE: Ama demokratik değil ki. Yapmayın.

IR1: Şiddete başvurmadılar en azından.

IE: Bakın illegal örgütlerle beraber bunlar yapıyor. İçinde illegal örgütler var. Ve ne işi var orda direkt olarak başbakana, Ak Partisine, bilmem neye. Bunlar nedir? Ne alakası var? Yani ÖSYM bize direkt bağlı olan bir şey değil, kuruluş değil. Biz sadece atama safhasında varız. Ondan sonra bağımsız bir kurumdur. Biz oraya karışamayız. Yapmışlardır ve bize tek almışlardır kendilerinden brifingi. Burada kopya var mı yok mu kardeşim, bize bunu söyle. Yok. Ha yoksa, mesele yok. Bizim tatmin olduğumuz nokta orasıdır.

IR1: Evet. Ama ilm-i siyasette iyi yönetilememiştir.

IE: Süreci iyi yönetilememiştir.

IR1: Yönetilememiştir.

IE: Tabi.

IR1: Peki.

INTERVIEW WITH MAIN OPPOSITION LEADER KEMAL KILIÇDAROĞLU

IR1: Ali Kırca, IR2: Tuğba Atav, IE: Kemal Kılıçdaroğlu

1.

IR2: Sandığa otuz beş gün kaldı.

IE: Evet.

IR2: Birkaç miting birden yapıyorsunuz. Meydanlar çok sıcak. Liderlerin, sizin de dahil, mesajlarınız da çok sıcak, zaman zaman da çok sert. İsterseniz, böyle en hararetli, konuyla başlayalım. Şu üslup meselesi.

IE: Evet.

IR2: Siz zaman zaman Sayın Başbakan'a sert ifadelerde bulunuyorsunuz. Başbakan sizi eleştiriyor. Öyle oluyor ki araya bazen cumhurbaşkanı giriyor, uyarılarda bulunuyor. Seçmeni olumsuz yönde etkiliyor olabilir mi? Nasıl değerlendiriyorsunuz bu durumu?

Initiative - Statement Prefaces - Multiple Questions (2)

Assertiveness – Preface tilt (2)

Adversarialness – Preface Adversarialness (2)

IE: Önce şunu söyleyeyim. Ben hangi sert ifadeyi kullandım? Benim kullandığım en sert ifade “Recep Bey”, o kadar.

IR2: Zam, “Zamcı Recep” dediniz [son olarak].

IE: [Evet]. Evet. Akaryakıtta zam gelmişti. Vatandaşlar dediler ki Allah aşkına söyleyin, şu zamcı Recep'ten bizi kurtarsın, kurtarın diye. Ben de hay hay; söz veriyorum; sizin söylediğinizi aynen söyleyeceğim dedim. Bu sert bir ifade değil.

IR2: Hı, Hı.

IE: Politikada, eğer benzine bu kadar, motorine bu kadar zam yaparsanız, dünyanın en pahalı benzinini halka satarsanız, çiftçiye satarsanız... Siz biliyor musunuz; kamyon şoförü deposunda on numaralı yağ yakıyor, motorin yakamıyor. Motorin alamıyor. On numaralı yağ. Arzu ettiğiniz tır şoförü mü, kamyon şoförü mü hangisine sorarsanız sorun bu yanıtı alacaksınız.

IR2: Hı, Hı.

IE: Bu kadar büyük zamların yapıldığı bir yerde başbakana ne söyleyeceksiniz? Eğer bu hakaretse, ben bunu hakaret olarak görmüyorum. Ama ben bunu hiç kullanmadım: Şerefsiz, cibilliyetsiz, alçak; bunların hiçbirisini kullanmadım. Ama bunların tamamını o kullandı. O kullanıyor, hiç kimse bir şey söylemiyor. Ben sadece Recep

- Bey dedim diye, vay efendim Başbakan'a bunu niye söylüyorsunuz? Ben başka bir şey söylemedim. Hiçbir yerde de, zaman zaman söylemde belki sertlik olabilir. Ama
- IR1: Özellikle mitinglerde.
- IE: Mitinglerde olabilir. Yani benim söylediklerimde de dediğim gibi ifade olarak hani hakaret içeren bir şey kesinlikle söz konusu değil. Ama onun söylediklerinin neredeyse tamamında, hele dün mesela alçak sözcüğünü kullanmış. Ya insaf denen bir şey var. Ben kendisine böyle bir sözcükle hitap etsem, herhalde yer gök inlerdi. Nasıl bunu kullandınız diye.
- IR2: Siz bir şey yapacak mısınız? Bir dava açmak gibi.
- IE: Hayır, hayır. Benim böyle dava açmak gibi bir şeyim yok. Samimi olarak söylüyorum.
- IR1: Ne vesileyle kullanmış Sayın Başbakan o sözcüğü?
- IE: Yine benim bir eleştirim üzerine kullanmış bunu. Niye kullandı ben onu da bilmiyorum. Hangi gerekçeyle kullandı onu da bilmiyorum. Zaten Sayın Başbakan son zamanlarında sinirlerini kontrol edemiyor. Öfkeyi hitabet sanatı olarak alırsanız, zaten geleceğiniz nokta bu...
- IR1: Peki biz bunu daha sonra soracaktık ama yeri geldi o zaman söyleyelim. Sayın Başbakan böyle bir tartışmayı kabul etmediğinin gerekçelerini söylerken ustayla çırak tartışır mı, diyor. Ne diyorsunuz buna?

Initiative –Statement Prefaces (1)

Adversarialness – Preface Adversarialness (1)

- IE: Kendisi usta mı çırak mı? Önce çırak olduğunu söyledi. Bir çırağa ülkeyi teslim eder misiniz? Çırağın ne olduğunu bilmiyor. Eğer ülkeyi, ülke deneme tahtası mı Allah aşkına? Ben ülkeyi yönetirken çıraktım, şimdi usta oldum. Ne ustası oldunuz? Ne ustası oldunuz?

2.

a)

- IR1: Şimdi böyle bir tartışma en azından şu ana kadar olmadığına göre karşılıklı atışmalar meydanlarda, mitinglerde, karşılıklı konuşmalar üzerinden yürüyor. Ve bakıyoruz Sayın Başbakan size yönelik eleştirilerinde daha çok dini vurgular üzerinden eleştiri yapıyor. Ve meydanlarda gerek sizin gerek partinizden bazı isimlerin söylemlerinden hareketle dini vurgular üzerinden hatta Alevilik kimliği üzerinden vurgular yapıyor, Hacı Bektaşî Veli'nin sözlerine göndermede bulunarak. Özellikle sizin söylemiş

olduğunuz bir söylem üzerine tırnak içerisinde Sayın Başbakan'ın sözleridir: Haşa, “Statükocunun Allah'ı Ankara'dadır.” dedi Sayın Kılıçdaroğlu. Bu Allah' a hakaret etmektir vesaire gibi sözler. Aynı şekilde Sayın Milnas Toprak'ın, Nurşen Güneş'in çeşitli yerlerdeki konuşmalarından alınan noktalarla dini vurgular üzerinden bir eleştiri yapıldığını görüyoruz size karşı. Ne diyorsunuz bunlar konusunda?

IE: Doğru bulmuyorum.

Initiative – Statement Prefaces (1)

Assertiveness – Preface Tilt (1)

b)

IE: Yine kaçtılar, gelmediler.

IR1: Neden sizce? Yani bu araştırma; yani kaçtılar diyorsunuz. Neden kaçmış olsun?

IE: Ee, çünkü

IR1: Kendi gerekçelerini soruyorum.[Siz nasıl değerlendiriyorsunuz] yani?

IE: [Kendilerine, bakın neden], onu da söyleyeyim...

Initiative – Statement Prefaces - Multiple Questions - Follow-Up Questions (3)

3.

IR1: Peki, 12 Eylül'ün ürünü olduğunu söylediniz AK Partinin. Sizin bu seçimlerdeki bazı aday seçimlerine yönelik olarak yapmış olduğunuz tercihler de karşı taraftan benzer eleştirilere yol açtı. İşte özetle söylemek gerekirse, eleştirileri Ergenekon sanıklarının aday gösterilmesi. İşte Sayın Haberal'ın, Sayın Balbay'ın, Sayın Cihaner'in ve Sayın Sinan Aygün'ün gösterilmesi gibi. Burada temel amacınız neydi? Ya da neyi göstermek istediniz özellikle bu dört ismi aday gösterirken? Ya da eleştiri geleceğini biliyor muydunuz?

Initiative – Statement Prefaces - Multiple Questions (2)

Adversarialness– Preface Adversarialness (1)

Accountability (1)

4.

IR2: Şimdi siyasetçinin aslında eleştiriye ihtiyacı var demiştiniz. Size gelen bir başka eleştiri de özellikle merkez sağda bugüne kadar yer almış, merkez sağ siyaseti benimsemiş isimlerin, işte Sinan Aygün gibi, Turan Tayan gibi isimlerin CHP listelerinden aday gösterilmesi. Ve keza Sayın Haberal'ın da aday gösterilmesinin sizin partinizin içinden de yükselen bazı muhalif sesler oldu. Ve denildi ki özellikle Süleyman Demirel faktörü var CHP'de. Süleyman Demirel etkisi bunlar dediler. Bunu

değerlendirir misiniz? Sayın Süleyman Demirel'in bir etkisi oldu mu?
Görüşmeleriniz, telefonlaşmalarınız, ya da bundan sonra ortaklaşa bir siyaset yürütecek misiniz?

Initiative – preface - Multiple Questions - Follow-Up Questions (3)

Indirectness (2)

Assertiveness – Preface Tilt (2)

Adversarialness – Preface Adversarialness (1)

IE: Sayın Demirel'le, Süleyman Demirel Üniversitesinde yan yana geldik. Ben de konuşmacıydım.

IR1: Bir panelde?

IE: Evet. Panel değildi. Ayrı ayrı kürsüye çıktık. Sayın Süleyman Demirel de Sayın Cumhurbaşkanı da konuşmacıydı. Orada daha sonra kendisi özel uçağını aldı. Ben arabayla geliyordum, grup başkan vekiliydim. Sonra beni uçağına davet etti. Uçağıyla Ankara'ya geldik. Yüz yüze görüşmemiz bu. Ondan sonra telefonda konuştuk. Zonguldak'ta en son konuşmamız, Zonguldak'taki konuşmadan sonra aradı. Güzel bir konuşma yaptığım için kutladı. O kadar. Şunu milletvekili yapın, şunu milletvekili yapmayın. Ya da şuna, şu, size şunu öneriyorum diye hiçbir şeyi olmadı.

IR2: Hıhı.

IE: Bunu çok samimi söylüyorum. Çünkü siyasete atılırken halka bir söz verdim. Her yerde, her ortamda doğruları söyleyeceğim diye. Ha Sayın Demirel deseydi ki şunu aday gösterin diye, e bakardık.

IR1: Değerlendirirdiniz.

IE: MHK'ya götürürdük. Söyleyen, öneriyi getiren insan sıradan bir insan değil. Bu ülkede cumhurbaşkanlığı yapmış, uzun yıllar politikanın içinde pişmiş, ülkeye hizmet etmiş birisi. Ama öyle bir önerisi olmadı. Önerisi olmayan bir kişiye, hayır önerisi oldu denir mi? Hayır.

IR2: Peki bu merkez sağda yer almış isimler, yani

IE: Ha ona geleyim.

IR2: CHP listelerinde hakikaten şaşırttı o isimleri görmek.

IE: Hayır.

IR1: Mesela orada Sayın Cindoruk'un da bu konuda sizinle istişarede bulunduğu [da yazıldı çizildi].

IE: [Sayın Cindoruk'la da] biz görüştük. Ee, Türkiye Büyük Millet Meclisindeki odamda görüştük.

...

IE: Bizim programımız var. Seçim bildirgemiz var. Bunu kabul eden herkesin CHP çatısı altında yeri var. Onun için dedik, CHP varsa herkes için var. Bizim programımız belli, seçim bildirgemiz belli, vaatlerimiz belli, bunları kim kabul ediyorsa gelecek. Niye gelmesin? Niye biz, hayır sen bizim partiye gelme, sen bize de oy verme. Nasıl iktidar olacağız?

IR2: Ama bir siyasi birlik, siyasi görüş birliği gerekmez mi?

IE: Siyasi görüş birliği var. Programımız kabul ediliyor.

Assertiveness – Negative Questions (1)

Adversarialness – Global Adversarialness (1)

5.

a)

IR2: Söz Sinan Aygün'e gelmişken, Başbakan'ın yine Sinan Aygün üzerinden size, partinize eleştirileri var. Aslında izleyicilerimiz için tekrarlayayım isterseniz. Bülent Ecevit'in yurt dışında Türkiye'yi temsil edemiyor, sağlık durumu kişisel ihtiyaçlarını bile karşılamaya yetmiyor, diye Sinan Aygün'ün Ankara Adliyesine verdiği dilekçeyi gösteriyor Sayın Başbakan ve bu yönde sizi eleştiriyor. Yani merhum Ecevit için vakti zamanında bunu istemiş bir isim nasıl olur da CHP'de olur diye.

IE: Bunu eleştirebilmesi için samimi olması lazım.

...

IR1: Aynı konu Sayın Haberal'la da birleştirilerek söylenmiş; işte Sayın Başbakan'ın söylemi; Ecevit'i üzerine beton dökerek öldürmek istediler diye; bu söylemi duymuşsunuzdur. [Son günlerde sıkça]

IE: [Duydum.]

IR1: Sayın Başbakan mitinglerde tekrarlıyor: Yani o zaman bir kez rahmetli Ecevit'i tasfiye hareketinin içinde yer almıştı bu isimler; şimdi nasıl Ecevit'in mirasçısı olduğunu söyleyen bir partide yer alıyorlar?

IE: Yani Ecevit'i seviyor?

IR1: Sayın Başbakan?

IE: Öyle anlaşılıyor.

Initiative - Statement Prefaces - Follow-Up Questions (2)

Adversarialness – Preface Adversarialness (1)

b)

IR1: Sayın Haberal cezaevinde ama Sayın Sinan Aygün’le konuşma imkanınız her zaman... Bu eleştirileri kendisine sordunuz mu? Yani gerçekte o zaman ne oldu diye, Ecevit’le o; yani Sayın Haberal’ın hastanesinden rapor verildiği söylendi. Mutlaka dolaylı olarak Sayın Haberal’la da bir görüşmeniz olmuştur, iletişiminiz.

Initiative - Statement Prefaces (1)

Assertiveness - Preface Tilt (1)